

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 217/2021
03.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 280/20 од 23.09.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 220/20 од 16.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 280/20 од 23.09.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 220/20 од 16.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 280/20 од 23.09.2020. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, због ког дела јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се неће извршити ако окривљена за време проверавања у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падну на терет окривљене, наложено јој је да оштећеном на име трошкова кривичног поступка плати износ од 82.875,00 динара, као и да на име паушала плати Основном суду у Крушевцу износ од 9.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 220/20 од 16.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а пресуда Основног суда у Крушевцу К 280/20 од 23.09.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Иван Станојевић, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати, а без којих доказа не би била донета осуђујућа пресуда, јер је без сагласности странака и браниоца окривљене суд извршио увид и засновао правноснажну пресуду на исказима оштећеног датом на главном претресу одржаном дана 19.10.2018. године, који исказ је дат пред другим судијом појединцем и 21.10.2019. године, као и на исказима сведока ББ датом на записнику о главном претресу одржаном дана 17.12.2018. године, који исказ је дат пред другим судијом појединцем и 21.10.2019. године, на који начин је поступио супротно одредбама члана 406. у вези члана 16. ЗКП. Поред наведеног суд је без сагласности странака и браниоца окривљене извршио увид у исказе оштећеног ББ и сведока ББ, а да при томе није, сагласно члану 406. став 3. ЗКП, у записнику о главном претресу навео разлоге због којих доказе изводи на начин предвиђен одредбама става 1. и 2. поменутог члана. Такође је суд на предлог јавног тужиоца извршио увид у писане доказе односно у налаз и мишљење вештака судско – медицинске струке Др Ружице Стевановић од 06.06.2018. године, у записнике о саслушању: осумњичене од 18.04.2018. године датим пред ОЈТ у Крушевцу, сведока ВВ од 06.03.2018. године и ББ од 21.05.2018. године оба дата пред ОЈТ у Крушевцу, без сагласности окривљене и њеног браниоца, на који начин је поступио супротно одредбама члана 406. у вези члана 16. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је окривљена АА саслушана на главном претресу одржаном дана 19.10.2018. године, када је саслушан и оштећени ВВ, од стране судије појединца Радомира Вујковића, а сведок ББ је саслушана на главном претресу одржаном дана 17.12.2018. године од стране истог судије појединца. Дана 01.04.2019. године предмет је додељен у рад судији Александру Коцићу. Оштећени ВВ и сведок ББ су на главном претресу одржаном дана 21.10.2019. године саслушани од стране поступајућег судије појединца. Окривљена АА је на главном претресу одржаном дана 01.07.2019. године саслушана од стране поступајућег судије појединца, у присуству браниоца и тада је изјавила да остаје у свему при одбрани датој на записнику о саслушању пред ОЈТ у Крушевцу Кт 217/18 од 18.04.2018. године, као и на записнику о главном претресу од 19.10.2018. године и да нема шта да дода. На главном

претресу одржаном дана 23.09.2020. године, пред истим судијом појединцем у присуству браниоца окривљена је саслушана и тада је изјавила да у свему остаје при одбранама датим на главном претресу од 01.07.2019. године и на записнику пред ОЈТ од 18.04.2018. године.

Наиме, оштећени ВВ и сведок ББ су непосредно саслушани пред истим судијом појединцем на главном претресу одржаном дана 21.10.2019. године, па је суд у смислу члана 406. став 1. тачка 3) био овлашћен да прочита њихове раније исказе, а који представљају једну целину, тако да су супротни наводи браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Такође су као неосновани оцењени и наводи браниоца окривљене који се односе на писане доказе односно налаз и мишљење вештака судско – медицинске струке Др Ружице Стевановић од 06.06.2018. године, обзиром да је суд у свему поступио у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП, јер странке нису тражиле непосредно саслушање вештака и нису ускратиле сагласност за читање налаза и мишљења.

Када је у питању вршење увида у записник о саслушању осумњичене пред тужиоцем ни у ком случају не може се радити о поступању у смислу члана 406. ЗКП-а, обзиром да је окривљена АА у више наврата дала одбрану пред истим судијом појединцем, па тако и на последњем главном претресу од 23.09.2020. године, када је у свему остала остала при ранијим исказима, па и оним датим пред тужиоцем од 18.04.2018. године (што је и констатовано на записнику о главном претресу од 23.09.2020. године). Дакле, у том делу правноснажна пресуде је заснована на одбрани окривљене датом на главном претресу, због чега су супротни наводи браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Дакле, како се, по оцени овога суда, наведени докази сматрају законитим доказима на којима се може заснивати пресуда, то се по налажењу Врховног касационог суда као неосновани оцењују наводи браниоца окривљене којима се указује да је заснивањем побијане правноснажне пресуде на истима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 217/18 од 14.08.2018. године, јер је оптужним актом тужиоца окривљеној стављено на терет извршење кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, а правноснажном пресудом је оглашена кривом за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело се гоњење предузима по приватној тужби.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Станојевића били су предмет разматрања Вишег суда у Крушевцу који је поступао у другом степену по изјављеним жалбама на првостепену пресуду Основног суда у Крушевцу К 280/20 од 23.09.2020. године. Виши суд у Крушевцу као

другостепени је ове наводе браниоца окривљене оценио неоснованим и о томе на страни 3., последњем ставу и страни 4. другостепене пресуде Кж1 220/20 од 16.12.2020. године изнео јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Врховни касациони суд је, налазећи да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Станојевића, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић